

løse, ville gjøre, at Bildtet vil blive forstyrret og tage af, men paa den anden Side vil det have den gode Følge, at Agerbruget vil freddes derved, og det er dog visnok det Væsentligste, at man søger at fremme Agerbruget, for at Sædproductionen kan blive saa stor som mulig. At Bildtet aftager vil ikke gjøre nogen Bevægelse eller Røre i Folket, end sige gjøre noget fortvølet Menneffe; men det er ikke saa mange Aar siden, vi have seet, hvad Virkning Misværet og Mangel paa Fødekornt kan gjøre paa Folket. Jeg troer saaledes, at, om ogsaa Bildtet bliver sjeldnere, vil den eneste Følge deraf blive, at Bildtet bliver dyrere; men de vildspisende Dele af Statens Borgere ville visnok ikke derfor føle sig meget forulempede ved at maatte betale Bildtet noget dyrere. Jeg troer tvertimod, at Mange derved vilde komme til at sætte større Pris paa det, og med større Velbehag nyde en Hare, naar den f. Ex. kostede 10 Rbd., end nu, da den kan kjøbes for 1 Rbd. Jeg mener derfor, at man maa gjøre Alt muligt, for at skaffe Markfred og for at frede om Landmandens Producter, og at man bør lade dette være Hovedformaalet, og Jagtretten det Underordnede.

Solberg: Disse Forhandlinger, som idag have fundet Sted, have kun kunnet gjøre et behageligt Indtryk paa Medlemmerne af Comiteen, idet Resultatet af, hvad der er sagt, har end yderligere overbevist os om, hvad vi aldrig have tvølet om, at det, at erstatte Bildtskade, er Noget, som ikke lader sig gjøre. Det ærede femte Medlem for tredje Valgkreds (Moltke) har yttret, at Bildtet er ikke nogen enkelt Mand's Eiendom, men at det er alle Jagtberettigedes Eiendom, og at derfor den skulde erstatte Skaden, paa hvis Grund Dyret er seet eller har forrettet Skaden, og flere ærede Medlemmer her i Thinget have fundet dette særdeles fortræffeligt sagt. Jeg kan dog ikke ganske dele deres Mening. Jeg maa henholde mig til, hvad der er yttret af den ærede Ordfører i denne Anledning. Thi, lader os antage, at to jagtberettigede Mænd boe ved Siden af hinanden; den Ene anseer den Skade for meget stor, som Daavildtet, Kronvildtet og overhovedet det store Bildt foraarfa-

ger, og befaler derfor sine Jagtbetjente at bortskyde alle Dyrene, den Anden derimod holder en overordentlig stor Bildtstand. Nu træffer det sig, at dens Fæstegods og Jorder, som lader Dyrene bortskyde, støder op til den Andens, som holder en stor Bildtstand, saa vilde der dog opstaae en Uretfærdighed, idet han, som er billig, den, som af Omsorg for sin Fæster lader alt sit store Bildt bortskyde, kommer til at erstatte den Skade, der foraarfaages af den Anden, der ikke tager dette Hensyn. Naar det samme ærede Medlem har foreslaaet den Forandring i det Endringsforslag, som foreligger, at der kun da skulde erlægges Mulk for det Kron- og Daavildt, som opholdt sig paa en Andens Marker, naar det kunde bevise, at de, saa at sige, gjorde en Vane af at opholde sig der, saa kan det ikke nægtes, at det vilde være en for Godeiserne meget behagelig Forandring, naar det kunde sættes istedet; men det forekommer mig alligevel, at disse Ytringer stride imod det ærede Medlems Tilbud om at ville gaae ind paa enhver nogenlunde billig Erstatning, som der kunde bringes i Forslag. Naar vi nu see hen til, at Mulkten for saadanne Dyr's Ophold paa en Mand's Kornmarker er sat til 2 Rbdlr., saa er det aabenbart, at det er en meget billig Maade at faae sine Kreaturer fodrede paa; det kan ikke nægtes, naar det kun er, naar de stadigt opholde sig paa Andens Grund, at der skal gives Erstatning. Det forekommer mig ogsaa, at, naar man vil sætte en Mulk for disse Dyr's Ophold paa Andres Grund, da er 2 Rbd. altsor lav en Mulk; thi det er, som bekendt, kun særdeles rige Mænd, som have saadant stort Bildt, og for dem er det aldeles ikke af nogen Betydenhed at give en saadan Mulk. — I Anledning af, hvad der blev yttret af den ærede første Deputerede for 9de Valgkreds (Dahl), maa jeg tillade mig at bemærke, at, naar han har sagt, at, dersom man saaledes skulde gaae frem med Hensyn til Daadyrene, saa vilde disse Dyr aldeles blive udryddede; da kan jeg aldeles ikke være enig med ham deri. Thi, som bekendt kan man uden videre nedskyde og dræbe Svinene; men der er dog mange Svin endnu, der er ingen Mangel paa dem. Det er altsaa ligefrem, at, naar en